

Uitspraak van de Geschillencommissie Bureau Krediet Registratie, nr. 18.08 d.d. 20 maart 2018 te Amsterdam (prof. mr. J.J.C. Kabel, A.A.M. Beijersbergen van Henegouwen, mr. H.M. Patijn, mr. A.H. Beekhuizen).

1. Behandeling van het geschil

Partijen zijn overeengekomen dit geschil bij wege van bindend advies door de Commissie te laten beslechten, binnen de door het Reglement Geschillencommissie BKR (hierna: het Reglement) gestelde grenzen. De Commissie heeft kennis genomen van de door partijen overgelegde stukken.

Op eensluidend verzoek van partijen heeft de Commissie besloten tot schriftelijke afdoening van het geschil (artikel 13 lid 2 Reglement).

2. Standpunt van de betrokkene

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van een doorlopend krediet met contractnummer *****156. De registratie wordt gekenmerkt door een bijzonderheids codering 2 ((restant)vordering geheel opeisbaar) op 24 juli 2009. De overeenkomst staat in het CKI als nog niet beëindigd.

De betrokkene heeft haar klacht als volgt toegelicht.

De betrokkene stelt dat de deelnemer code 2 heeft gewijzigd naar code 1. Betrokkene wenst ook verwijdering van code 1. Zij is gescheiden in 2005. Haar ex-man zou de lening afbetalen. Helaas werd betrokkene een paar jaar geleden geconfronteerd met een aanmaning van een incassobureau. Toen zij de eerste aanmaning had ontvangen, heeft zij direct een betalingsregeling getroffen. Zij betaalt iedere maand EUR 50. De betalingsachterstand is door overmacht ontstaan. De registratie voldoet niet aan proportionaliteit en subsidiariteit. Voorts stelt zij dat zij nimmer een vooraankondiging heeft ontvangen, waardoor zij niet wist dat er een achterstand was. Betrokkene stelt dat code 1 moet worden verwijderd, omdat geen vooraankondiging is gestuurd

Op het verweer van de deelnemer reageert (de gemachtigde van) de betrokkene dat zij code 1 ook ziet als een negatieve code. Er is geen reden voor plaatsing van code 1 om te zien dat iemand een betalingsregeling stipt nakomt. Het enkel hebben van een A is al voldoende om geen lening te verstrekken. De door de deelnemer gestuurde brieven zijn nimmer ontvangen door de betrokkene. De bewijslast ligt bij de deelnemer. In de brieven wordt de vordering niet opgeëist, hetgeen

noodzakelijk is voor melding van code 2. Er is nog steeds een belangenafweging vereist, met verwijzing naar een arrest van de Hoge Raad. De registratie is disproportioneel omdat de rechtbank in 2005 in de echtscheidingsbeschikking heeft uitgemaakt dat de ex-echtgenoot de schuld op zich moest nemen. Door de registratie van code 1 en 2 kan betrokkene nergens meer een financiering krijgen.

3. Standpunt van de deelnemer

De deelnemer stuurt kopieën van vooraankondigingen d.d. 7 maart 2003, 6 mei 2003 en 3 juni 2003. De deelnemer stelt dat zij geen toezegging heeft gedaan code 2 te verwijderen. Wel heeft zij aangeboden code 1 te melden vanwege het stipt nakomen van een betaalregeling bij de deurwaarder. Op dit moment is de vordering nog niet voldaan en in handen van de deurwaarder.

Op het standpunt van de gemachtigde van de betrokkene reageert de deelnemer met de mededeling dat er een achterstand is opgetreden waar betrokkene een regeling voor heeft getroffen. De betrokkene komt deze stipt na. De deelnemer zal code 1 niet alsnog plaatsen. De deelnemer stelt dat zij de vooraankondiging heeft verzonden en wijst op een uitspraak van de rechter waarin is geoordeeld dat ook als zou blijken dat de vooraankondiging niet is ontvangen, het niet leidt tot verwijdering van de BKR coderingen. De betrokkene is hoofdelijk aansprakelijk en het echtscheidingsconvenant heeft geen derdenwerking.

4. Beoordeling van het geschil

Uit de stukken is het volgende komen vast te staan.

De betrokkene maakt bezwaar tegen de registratie in het CKI van een doorlopend krediet met contractnummer *****156. De registratie wordt gekenmerkt door een code 2 op 24 juli 2009. De overeenkomst staat in het CKI als nog niet beëindigd.

In het geding is de geregistreerde bijzonderheidscode 2. Code 2 betekent dat de deelnemer de vordering geheel heeft opgeëist. Voor registratie van de 2 is niet vereist dat de deelnemer een vooraankondiging verstuurt, wat wel verplicht is als de deelnemer overgaat tot registratie van een A (achterstand).

Niet ter discussie staat dat betrokkene (hoofdelijk) aansprakelijk was voor de schuld. Dat zij met haar ex-echtgenoot bij de scheiding afspraken heeft gemaakt over wie de schuld zou terugbetalen, regardeert de deelnemer in beginsel niet. De Commissie is van oordeel dat de schuld bij betrokkene

is opgeëist. De getroffen betalingsregeling is daarvan immers het gevolg. De registratie is technisch juist.

De Commissie zal vervolgens moeten toetsen of de registratie voldoet aan het proportionaliteitsbeginsel. Het proportionaliteitsbeginsel houdt in dat de inbreuk op de belangen van de betrokkene niet onevenredig mag zijn in verhouding tot het met de registratie te dienen doel. Het belang van de registratie is enerzijds de betrokkene te beschermen tegen het aangaan van financiële verplichtingen die hij/zij niet kan dragen en anderzijds dat kredietverstrekkers middels het kredietregistratiesysteem in staat zijn de gegoedheid en het betaalgedrag van potentiële kredietnemers te toetsen en de afweging kunnen maken geen krediet te verlenen aan potentiële wanbetalers. Het hiertegenover staande belang van betrokkene is dat hij/zij in de gelegenheid is kredieten af te sluiten voor het doen van aankopen of zelfs van een woonhuis en daarin niet wordt belemmerd door een negatieve registratie die in veel gevallen verhindert dat de betrokkene een krediet kan afsluiten.

De Commissie ziet onvoldoende aanleiding de proportionaliteitstoets in het voordeel van betrokkene te laten slagen. Na de aanvankelijke betalingsproblemen is de overeenkomst nog niet beëindigd. De gegoedheid van betrokkene als debiteur zal daarom nog moeten blijken, en dat is een belangrijke omstandigheid die de Commissie in haar proportionaliteitstoets meeweegt. De klacht wordt daarom ongegrond verklaard.

5. De beslissing

De Commissie, in aanmerking genomen de toepasselijke reglementen, beslist dat de klacht van de betrokkene ongegrond is.